



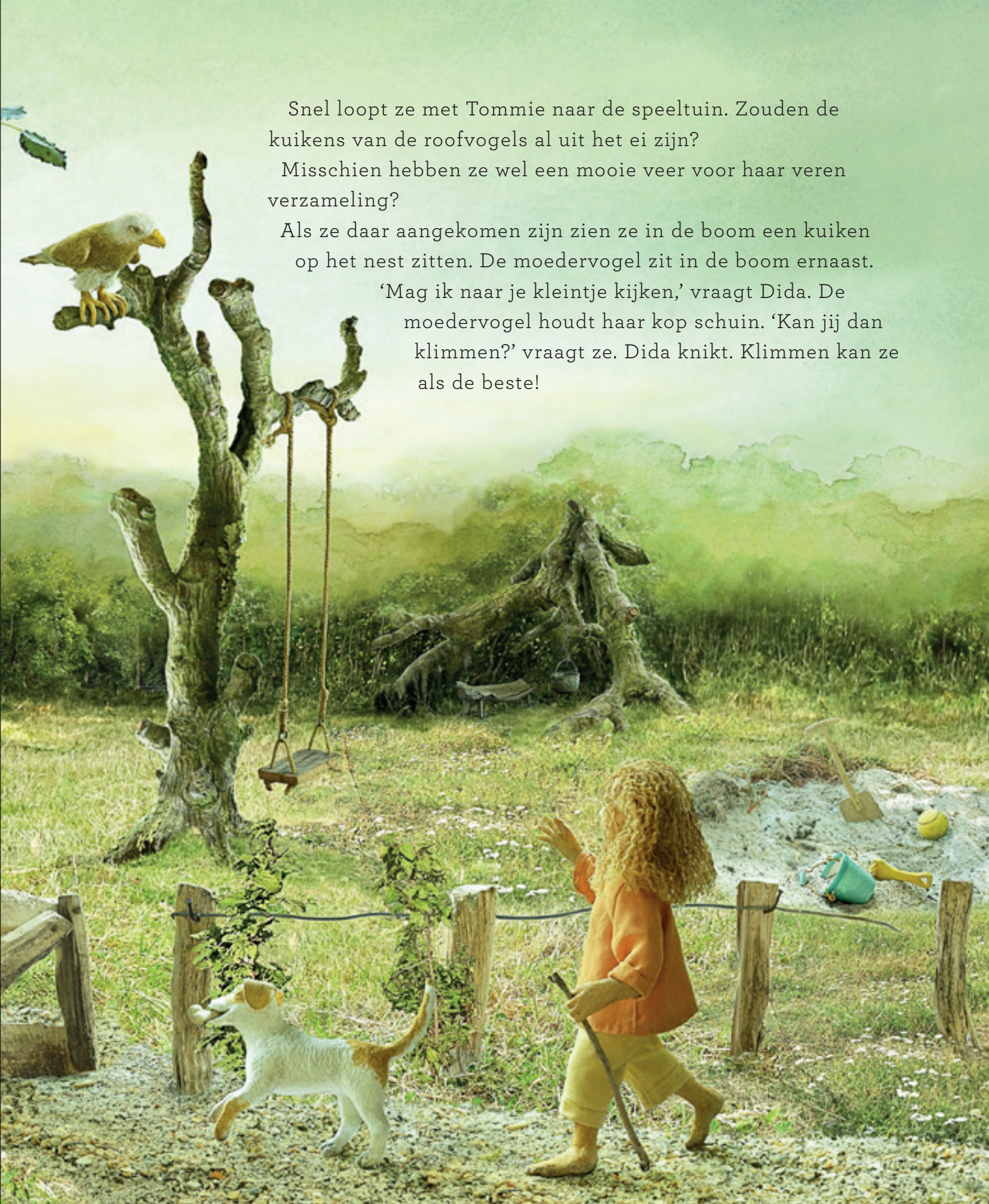
Dida's droom

Dida droomt. Ze droomt van veren, van vleugels en van vogels. Ze droomt van een grote vogel die hoog door de lucht zweeft. Zo'n prachtige vogel heeft vast mooie veren! Ziet ze daar niet een staartveer vallen? Dida steekt haar armen omhoog om de veer te pakken. Bijna kan ze erbij. Dan hoort ze opeens zacht gepiep. Wat is dat?

Dida doet haar ogen open. Ze ziet een boomtak met groene appeltjes. Waar is ze? Weer hoort ze zachtjes piepen. Naast het bed ziet ze Tommie, haar hondje. Dan weet Dida weer waar ze is. In het vakantiehuisje in de heuvels. Het huisje waar ze elke zomer naartoe gaan, als de appels bijna rijp zijn. Samen met papa, mama, Jochem en Tommie. Dida haalt opgelucht adem. Ze kijkt uit het raam. Ze hoort de wind zachtjes door de bladeren ruisen. Ze hoort bijen zoemen en krekels tsjirpen. Ze hoort vogels fluiten en ganzen gaken. Ganzen? Dida voelt dat haar gezicht betreft. Ze is opeens niet vrolijk meer. Ze wil naar de speeltuin waar de roofvogels broeden. Van haar ouders mag ze pas van huis als ze het hok van de ganzen heeft schoongemaakt. Eigenlijk is haar broertje Jochem aan de beurt. Maar Jochem heeft natuurlijk weer wat. Vorig jaar had hij een blaas op zijn voet. En nu heeft hij zijn pols verzwikt. En dan kan je geen hok schoonmaken. Nee, dat kan echt niet. En dus kan Dida het weer doen. Altijd weer Dida.



Dida zucht heel diep. Ze pakt
Tommie onder haar arm, klimt uit
het raam en loopt zachtjes langs het
slaapkamerraam van haar ouders.



Snel loopt ze met Tommie naar de speeltuin. Zouden de kuikens van de roofvogels al uit het ei zijn?

Misschien hebben ze wel een mooie veer voor haar verenverzameling?

Als ze daar aangekomen zijn zien ze in de boom een kuiken op het nest zitten. De moedervogel zit in de boom ernaast.

‘Mag ik naar je kleintje kijken,’ vraagt Dida. De moedervogel houdt haar kop schuin. ‘Kan jij dan klimmen?’ vraagt ze. Dida knikt. Klimmen kan ze als de beste!



De vos

Dida klautert van tak naar tak. Ze is al bijna bij het nest! Tommie ziet het en wil mee klimmen. Hij legt zijn bot neer en zet zijn voorpoten tegen de boom. Zo, dat staat. Nu zijn achterpoten nog. Maar hoe? Tommie kijkt omhoog. Hij let niet op zijn bot. En ziet ook niet dat er een vos uit de struiken komt... 'Vogel, je hebt mooie veren. Mag ik er een?' vraagt Dida.



Dan hoort ze plotseling Tommie blaffen. Ze ziet een vos naar een gat in de heg sluipen. Een vos met een bot in zijn bek. Tommie rent achter hem aan. Dida klimt snel uit de boom en roept nog ‘ik kom zo terug om het tweede kuiken uit het ei te zien komen’.

Terwijl ze achter Tommie aanholt, roept ze ‘stop vos dat bot is van Tommie!’

